

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.873 van 4 oktober 2012
in de zaak A. 199.186/XII-6899**

In zake: de BVBA PARRILLADA ARGENTINA
vertegenwoordigd door advocaat Daniël Peterfreund
kantoor houdende te 2018 Antwerpen
Belgiëlei 15 B
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD ANTWERPEN
vertegenwoordigd door advocaat Els Empereur
kantoor houdende te 2600 Antwerpen
Uitbreidingstraat 2
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 14 februari 2011, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 24 december 2010 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen waarbij de aanvraag van de bvba Parrillada Argentina tot het plaatsen van een eilandterras op de parkeerplaats ter hoogte van de Anneessensstraat 29 te Antwerpen geweigerd wordt.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en vzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een verslag opgesteld.

Verzoekster en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 mei 2012.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Daniël Peterfreund, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Sam Voet, die *loco* advocaat Els Empereur verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekster baat een horecazaak uit aan de Anneessensstraat 29 te Antwerpen. Zij dient op 23 november 2010 bij de stad een aanvraag in voor het plaatsen van een open terras. Blijkens de bijgevoegde plattegrondtekening beoogt zij een terras op de parkeerplaats.

De aanvraagde plaatsing wordt bij besluit van 24 december 2010 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen geweigerd. De motivering luidt:

“Juridische grond

Uw dossier werd onderzocht op basis van het stedelijk politiereglement voor de privatieve ingebruikname van de openbare weg voor openbare horecaterrassen kleiner of gelijk aan 100m² (goedgekeurd door de gemeenteraad van 17 maart 2008).

U vindt een kopie hiervan in bijlage.

Beoordeling

De aanvraag betreft het plaatsen van een eilandterras op een parkeerstrook ter hoogte van het pand Anneessensstraat 29 in Antwerpen.

Voor de strategische horecakern stationsbuurt (Anneessensstraat, Breydelstraat en Statiestraat) werd een globaal terrasplan opgemaakt. Specifiek voor de Anneessensstraat is geopteerd voor gevelterrassen en een obstakelvrije doorgang van 2 meter voor voetgangersverkeer, waardoor de terrasdiepte langs de oneven zijde van de straat ongeveer 4,20 meter is.

Volgens artikel 19 van het politiereglement is de minimumdiepte van een terras 1 meter en is er enkel een terras mogelijk indien er een minimum voetpadbreedte is van 2,50 meter. De voetpaden zijn breder dan 2,50 meter waardoor het niet is toegelaten parkeerplaatsen in te nemen. Bijkomend zorgen gevelterrassen voor de uitbaters voor een betere en veiligere bediening van de terraszone.

In de zone voor de open gevelterrassen staat er echter reeds een gesloten terrasconstructie, waardoor tussen de gesloten constructie en de voetpadrand slechts een breedte van 2,85 meter overblijft. De obstakelvrije doorgang is echter in deze zone 2, bijgevolg blijft er slechts 85 centimeter ruimte over, waarop geen open terras kan worden toegelaten aangezien de minimumdiepte van een terras altijd 1 meter bedraagt. De aanvraag komt bijgevolg niet voor een toelating in aanmerking.”

IV. Belang

Exceptie

4. Volgens verwerende partij is het beroep niet ontvankelijk omdat het nadeel dat verzoekster lijdt “niet in rechtstreeks causaal verband staat met de bestreden beslissing” en haar belang dus onrechtstreeks is. Immers volgt het nadeel uit de stedelijke politiereglementen die zijn goedgekeurd op 25 mei 2009 en 17 maart 2008; die reglementen zijn definitief geworden en brengen mee dat het aangevraagde eilandterras niet wettig kón worden vergund.

Beoordeling

5. De exceptie verwacht de grond van de zaak met de ontvankelijkheid ervan. Ze wordt, als zodanig, verworpen.

V. Grond van de zaak

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

6. In haar verzoekschrift voert verzoekster in een eerste middel de schending aan van het op 8 maart 2008 aangenomen stedelijk politiereglement voor de privatieve ingebruikname van de openbare weg voor open horecaterrassen voor terrassen kleiner of gelijk aan 100 m².

Geargumenteerd wordt dat de bestreden beslissing zich baseert op dit politiereglement en verwijst naar het feit dat de voetpaden breder zijn dan 2,5 m, waardoor het niet toegelaten zou zijn parkeerplaatsen in te nemen, terwijl van een dergelijke voorwaarde in het politiereglement geen sprake is. Voorts is er geen sprake van dat een parkeerplaats wordt ingenomen aangezien “op de plaats in kwestie een boom voorzien is zodat parkeren ter plaatse sowieso niet mogelijk is”. Ten slotte betwist verzoekster dat er tussen de gesloten constructie en de voetpadrand slechts een breedte van 2,85 m overblijft, waardoor verwerende partij “dan ook de artikelen 16 en 19 van het politiereglement geschonden [heeft]”.

7. In de memorie van wederantwoord voegt verzoekster daar aan toe dat slechts in de memorie van antwoord wordt verwezen naar het op 25 mei 2009 goedgekeurde stedelijk politiereglement voor de privatieve ingebruikname van de openbare weg voor open horecaterrassen – Breydelstraat, Statiestraat en Anneesensstraat, en dat bovendien dit reglement geen enkel artikel bevat dat duidelijk terrassen uitsluit op parkeerplaatsen vanaf het ogenblik dat de trottoirs er breder zijn dan 2,5 m. De stelling dat het volstaat dat voetpaden breder zijn dan 2,5 m opdat de inname van parkeerplaatsen verboden is, volgt “uit een interpretatie van verwerende partij uit de overwegingen voorafgaand aan de beslissing van de gemeenteraad”, maar is niet *expressis verbis* opgenomen als artikel in het reglement. Uit het politiereglement van 22 mei 2009 kan “niet zomaar gedistilleerd worden” dat een voetpadbreedte van 2,5 meter er automatisch toe leidt dat geen parkeerplaats mag worden ingenomen.

Beoordeling

8. Op 17 maart 2008 keurt de gemeenteraad van de stad Antwerpen het stedelijk politiereglement voor de privatieve ingebruikname van de openbare weg voor open horecaterrassen voor terrassen kleiner of gelijk aan 100 m² goed. Het bevat volgens de inleiding de minimumbepalingen die voor specifieke zones verder zullen worden verfijnd in een gedetailleerd reglement en plan.

Aldus beslist de gemeenteraad op 25 mei 2009 tot een dergelijke verfijning voor de strategische horecakern “Centraal Station – deel Breydelstraat, Statiestraat en Anneessensstraat”. Meer bepaald keurt de gemeenteraad het betrokken zoneringsplan open horecaterrassen goed (artikel 1), evenals -onder meer- de voorwaarde dat de terrassen opgesteld moeten worden in de zone aangeduid op het bijhorende zoneringsplan (artikel 2).

Wat de Anneessensstraat ter hoogte van verzoeksters horecazaak betreft, is op het zoneringsplan alleen in de mogelijkheid van een gevelterras voorzien -zijnde een terras dat direct aansluit aan de gevel van de horecazaak-, geen eilandterras, zoals door verzoekster aangevraagd. In dat verband wordt in het motiverend gedeelte van de gemeenteraadsbeslissing van 25 mei 2009 onder andere overwogen dat de lijn van de gevelterrassen wordt doorgetrokken, dat de trottoirs breder zijn dan 2,5 m “wat ertoe leidt dat er zich geen terrassen kunnen bevinden op de parkeerplaatsen”, en dat gevelterrassen voor een betere en veiligere bediening van de terraszone zorgen.

9. In de formele motivering van de bestreden beslissing van 24 december 2010 wordt zowel naar het basispolitiereglement van 17 maart 2008 verwezen als naar dat van 25 mei 2009, te weten het “globaal terrasplan” “[v]oor de strategische horecakern stationsbuurt (Anneessensstraat, Breydelstraat en Statiestraat)”. Daarbij wordt overwogen, zoals reeds gebeurde in de gemeenteraadsbeslissing van 25 mei 2009, dat met betrekking tot de Anneessensstraat geopteerd is voor gevelterrassen, dat de voetpaden breder zijn dan 2,5 m waardoor het niet is toegelaten parkeerplaatsen in te nemen, en dat overigens gevelterrassen een betere en veiligere bediening in de hand werken.

Bijgevolg kan niet worden gevolgd dat voor de bestreden beslissing slechts voor het eerst in de memorie van antwoord steun zou worden gezocht in het op 25 mei 2009 goedgekeurde politiereglement.

10. Voorts bevat dat reglement wel degelijk een artikel dat op niet mis te verstane wijze doet kennen dat geen eilandterras is toegelaten op de parkeerplaats waarop verzoekster er een heeft aangevraagd. Op het door artikel 1 van de gemeenteraadsbeslissing van 25 mei 2009 goedgekeurde zoneringsplan staat ter hoogte van de Anneessensstraat nr. 29 geen zone voor eilandterrassen getekend, terwijl artikel 2 van de gemeenteraadsbeslissing uitdrukkelijk bepaalt dat de terrassen moeten worden opgesteld in de zone aangeduid op het zoneringsplan.

In de gegeven omstandigheden doet het niet ter zake dat in de parkeerstrook tegenover nr. 29 van de Anneessensstraat een boom staat, waardoor uiteraard niet op die eigenste plek geparkeerd kan worden. Hoe dan ook immers is de parkeerstrook met boom, op het zoneringsplan niet aangeduid geworden als een zone voor eilandterrassen.

11. De weigering van verzoeksters aanvraag wordt afdoende verantwoord door het goedgekeurde terrasplan voor de stationsbuurt en de daarin vastgelegde optie voor gevelterrassen.

12. Het maakt de overige motivering van de bestreden beslissing tot overvloedige motieven. Hun eventuele onjuistheid kan niet tot nietigverklaring leiden. Verzoekster is dan ook zonder belang bij haar kritiek erop.

Verzoekster heeft bij die kritiek des te minder belang nu die overige motieven -inzake de vereiste obstakelvrije doorgang- in wezen betrekking hebben op een gevelterras. Niet alleen heeft verzoeksters geweigerde aanvraag alleen betrekking op het plaatsen van een eilandterras, bovendien heeft zij intussen, bij beslissing van 20 mei 2011 van het college van burgemeester en schepenen, een toelating voor het plaatsen van een gevelterras verkregen.

13. Het eerste middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

14. Verzoekster leidt een tweede middel af uit de “schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de administratieve bestuurshandelingen”. Zij licht toe dat, zoals blijkt uit de gebreken die in het eerste middel worden aangevoerd, de beslissing niet of minstens zeer gebrekkig gemotiveerd is en dat, zoals aangegeven bij het eerste middel, de bestreden beslissing gestoeld is op overwegingen die feitelijke grondslag missen.

Beoordeling

15. Bij de bespreking van het eerste middel is gebleken dat de bestreden weigering op afdoende wijze de redenen ervoor doet kennen en dat verzoeksters kritiek erop die motieven niet op doorslaggevende wijze onderuit haalt.

Ook het tweede middel wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het beroep.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 4 oktober 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Geert van Haegendoren,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest